

בש"פ 6781/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6781/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים בעמ"י 56755-08-17 מיום 1.9.2017
שניתנה על ידי כבוד השופטת ש' רנר

בשם המבקש: עו"ד גבריאל טרונישוילי

החלטה

1. מונחת בפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (עמ"י 56755-08-17, כבוד השופטת ש' רנר), בגדרה התקבל ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (מ"י 55857-08-17, כבוד השופט מ' בורשטין), ותחת שחרור המבקש למעצר בית ותנאים נוספים, הוארך מעצרו בתאריך 1.9.2017 עד ליום 4.9.2017 בשעה 10:00. המעצר הוארך מכוח הצהרת תובע להגשת כתב אישום. הבקשה הוגשה היום, כאשר המעצר בתוקף, כאמור, עד למחר בשעה 10:00.

2. הסניגור מעלה מספר טענות בבקשתו. בין היתר הודגש כי מדובר בקטין (המבקש בן 17.5), כי שותפו לעבירה שוחרר למעצר בית, וכן הושם דגש על השתלשלות החקירה, מועד האירוע ומועד מעצרו של המבקש.

אשר לטענות אלה, בית המשפט המחוזי התייחס אליהן בצורה עניינית ופרטנית, ולא מצאתי כי העניין מצדיק מתן רשות ערר, אף לנוכח המכלול.

3. לעומת זאת, הסיניגור העלה שתי טענות נוספות. הגם שלא מצאתי להורות על דיון בערר בגינן - הואיל ואינן עומדות בליבת ההכרעה בדבר המעצר - ראוי להעיר לגביהן, ולו כדי למנוע אפשרות של טעות בדיון הבא בעניינו של המבקש.

בית המשפט המחוזי נימק את מסקנתו, בין היתר, בכך שסבר כי לא יהיה זה נכון בנסיבות העניין להורות על שחרור המבקש מבלי לקבל תסקיר מעצר. שיקול זה, כשלעצמו, אינו פסול. דהיינו, לעתים בית המשפט רשאי שלא להורות על שחרור חשוד או נאשם ממעצר - אף בסמוך למועד הגשת כתב האישום - מבלי לקבל נתונים מלאים יותר. זאת, כאשר עילות המעצר לא תזכנה למענה ראוי ללא הנתונים הנוספים. ככל שזו עמדת בית משפט קמא, אין העניין מגלה טעות. הנקודה היא שבית המשפט המחוזי הוסיף לקראת סיום החלטתו כי "אין מקום להורות על השחרור ללא בחינה מעמיקה של החלופה באמצעות תסקיר מעצר וחזקה שהחלופה תישקל לעומקה על ידי בית המשפט הדין במעצר עד לסיום ההליכים, לכשתוגש". נכון לציין כי אין בהחלטה זו כדי לחייב את בית המשפט אשר בפניו תוגש בקשה למעצר עד לסיום ההליכים, אם תוגש. כל החלטה במעצר, לרבות זו של הזמנת תסקיר, נתונה לשיקול דעתו של המותב בפניו העניין מתעורר.

הטענה הנוספת הדורשת התייחסות דומה - ושוב מבלי שהעניין משפיע על תוצאת המעצר - עניינה בשתיקת המבקש. בית המשפט המחוזי ציין כי הקטין בחר לשמור על זכות השתיקה. עניין זה עשוי להיות רלוונטי למצב הראייתי או האישי של המבקש במהלך החקירה, אך הוא אינו בעל משקל ביחס לכל הסוגיות הרלוונטיות בעניין שחרורו או המשך מעצרו. בית המשפט המחוזי אמנם לא ציין אחרת, אך לעתים רצוי כי הנקודה תחודד.

4. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב באלול התשע"ז (3.9.2017).

שׁוֹפֵט